

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3772/2025
20.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров и Зорице Булајћ, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, свих из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Светлана Цокић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије чији је законски заступник Државно правобранилаштво Одељење у Зајечару и „Електропривреда Србије“ АД Београд, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1211/2024 од 05.09.2024. године, у седници одржаној 20.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1211/2024 од 05.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мајданпеку П 240/22 од 16.10.2023. године, ставом првим изреке је усвојен тужбени захтев тужилаца, па се према туженој Републици Србији утврђује да су тужиоци сувласници по основу одржаја на кп бр. .../... на мзв. „...“, воћњак III класе, површине 1081м², уписан у лист непокретности бр. ... КО ..., и то ВВ са сувласничким уделом од $\frac{1}{2}$, АА са сувласничким уделом од $\frac{1}{4}$ и ББ са сувласничким уделом од $\frac{1}{4}$, и да је тужена Република Србија то дужна признати и трпети да се тужиоци код надлежне службе за катастар непокретности упишу као титулари права својине у наведеним сувласничким уделима. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев према друготуженом ад „Електропривреда Србије“ за утврђење као у ставу првом изреке. Ставом трећим изреке, обавезана је Република Србија да тужиоцима на име трошкова поступка солидарно плати износ од 718.300,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужиоци да друготуженом „Електропривреда Србије“ АД Београд на име трошкова поступка солидарно исплате износ од 101.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1211/2024 од 05.09.2024. године преиначена је наведена првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке, тако што је одбијен као неонсован тужбени захтев према туженој Републици Србији у садржини као што је наведена и обавезани су тужиоци да туженој Републици Србији накнаде трошкове парничног поступка у износу од 13.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. Ревизија је изјављена позивом на члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 399. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23) и утврдио да ревизија тужилаца није дозвољена.

Тужба у овој правници поднета је 17.12.2007. године, а означена вредност предмета спора је 50.000,00 динара.

С обзиром да је тужба у овој парници поднета пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године), на ревизијски поступак примењују се одредбе ранијег Закона о парничном поступку, осим у погледу ревизијског цензуса. Ранијим Законом о парничном поступку није било прописно да је ревизија дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака. У овој парници, која за предмет има имовинско правни захтев, побијана другостепена пресуда је донета након ступања на снагу Законом о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 55/14), па је за ревизијски цензус меродавна одредба члана 23. став 3. тог закона, по којој је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу тог закона.

С обзиром да вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра из наведене законске одредбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци, на основу члана 404. ЗПП.

Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић